

KOLUMNA Na rubu politike

Kada u nekoj zemlji dođe do nepredviđenih zadataka, onda to jedni državnici nazovu krizom i ne učine ništa, dok se oni drugi odluče na državničke poteze. Za to treba imati hrabrosti, jer svaki iskorak prema problemu s kojim se sukobljavamo, nosi u sebi i prostor koji kritičari koriste u svojim obračunima s hrabrim ljudima koji žele učiniti promjene. Često se u kriznim situacijama, predsjednici, premijeri i parlamenti loptaju s odgovornostima koje nerado prihvaćaju; manjak hrabrosti tipičan je za pesimiste koji znaju da je svaka inicijativa podložna kritikama.

Plenković je napravio nesvakidašnje hrabar korak, kada je pokrenuo inicijativu za uvođenje tzv. lex-Agrokora. To rade samo hrabri ljudi; svi ostali koji bi bili u njegovoj ulozi, pustili bi stečajnim postupcima da zajedno sa svojom stihijom odnesu na tisuće radnih mjesta i da u lančanoj reakciji dovedu na stotine dobavljačkih poduzeća u propast. Mimo svih očekivanja, **Plenković** se izložio kritičnosti svekolike javnosti kada je predložio primjereniji postupak za rješavanje insolventnosti velikih sustava. Još nedavno smo svjedočili da je jedino sudac **Kolakušić** iskakao iz onih uvriježenih okvira kada je stečajnim zakonima i postupcima trebalo dodati zdrave pameti - svi ostali su šutjeli. Zakon nije poznao nikakve razlike među poduzećima koja bi postajala insolventna, pa je tako u jednom trenutku, slijedom stečaja velikogoričkog „Velkoma“, došlo do opasnosti da u stečajnu masu uđe i najveće vodocrpilište Zagreba, što si je jedan velmoža, koji je bio u dobrim odnosima s tadašnjim predsjednikom RH, htio, pod slatki med, prisvojiti. Srećom, rudna bogatstva Hrvatske uživaju one zaštićenosti koje je definirala struka, pa Zagreb nije ostao bez vode. Razni primjeri ukazuju na to da se o ovako maloj zemlji, koja je tek 25 godina stara, mora voditi posebna skrb. **Plenković** je s ovim korakom pokazao velik senzibilitet za ekonomsko-političku realnost, ali je preuzeo na sebe i velik teret odgovornosti za uspjeh takvog projekta. Takvo što se rijetko viđa, pa **Plenkovića** po tome možemo usporediti s likom **Konrada Adenauera** (1876. - 1967.), koji je u svoje vrijeme skrbio i za međunarodno-politički položaj svoje zemlje i za socijalno-ekonomski položaj svojih građana. U povodu 50. obljetnice **Adenauerove** smrti, dopustit ću si navesti nekoliko crtica iz njegova života, pa ćete vidjeti da nije neopravdano uspoređivati **Plenkovića** s njime.

piše: **Tomislav KRUŠIĆ**

Hrabrost u vodenju

Plenković je napravio nesvakidašnje hrabar korak, kada je pokrenuo inicijativu za uvođenje tzv. lex-Agrokora. To rade samo hrabri ljudi; svi ostali koji bi bili u njegovoj ulozi, pustili bi stečajnim postupcima da zajedno sa svojom sti-

Hrabar političar i državnik, **Viktor Orban**, itekako je znao da Mađarskoj treba vratiti atribute državnosti i staviti u balans zahtjeve ljevice i desnice. Jedan od doprinosa Mađarskoj opstojnosti je i **Orbanov** napor da se Mađarska naziva državom, a ne republikom, što je samo po sebi društveno uređenje koje ne jamči državnost. **Orban** je nastojao liječiti one traume koje je Mađarska proživljavala zbog sovjetskog utjecaja, od kojega je i sam **Soroš** pobjegao. Zato je i opravdano pitanje - kako to da ta dvojica Mađara ne idu ruku pod ruku? Odgovor je jasan: **Soroš** se svom silom i velikom generacijom plaćenih sljedbenika bori za apsolutnu moć ljevičara u čitavoj Europi. Kada ga se u medijima imalo dotakne, ili čak samo malo pipne, on i njegovi sljedbenici žestoko reaguju ne štedeći nikoga. Kada ćete ovo čitati, nećete trebati čekati idući broj tjednika za reakcije, vjerojatno će me jako napasti kroz sva ostala glasila, baš kao što me je napao u ljeto 1999., kada je naš predsjednik **Tuđman** umirao, pa se on o tome usred Beča neumjesno izrazio. Tada je uspio čak i natjerati državne službenike da objave moju službenu bilješku, koja je interna stvar Ministarstva vanjskih poslova RH. Naravno, čim su socijalisti preuzeli Ministarstvo vanjskih poslova 2000., bio sam prvi koji je - letio na cestu. Ako na ovaj članak **Soroševi** spavači ne reaguju medijski, vjerojatno je da će me tužiti.

Danas smo svjedoci da je **Viktor Orban** izrazio svoje neslaganje s načinom kojim **Soroš** upravlja ljudima. Naime, što je **Soroš** znao vrlo uspješno raditi? Kakva ga je praksa dovela do ostvarenja svog sna, postavivši na noge CEU - Srednjeeuropsko sveučilište? **Soroš** je, prije svega, znao prepoznati sklonost ljevičara prema njihovoj isključivosti, znao je da su ti ljudi spremni poginuti za svoju istinu i nisu skloni neka svoja načela prepuštati „ugrozi od diskusije.“ Samim time, našao je zajednički nazivnik kritične grupe s kojom je manipulirao. Alat je imao na raspolaganju, jer je vrlo rano uspostavio Sveučilište čiji modus stipendiranja i poticaja je više ličio na djelovanje političke zaklade, nego na Sveučilište. Kada se tome pridoda onaj nevjerojatan fenomen, da je svatko tko je ljevičar „sam po sebi u pravu“ i da za njega postoji „samo jedna istina“, onda je to sve skupa idealno i sveučilišno certificirati, tako da je čitavoj priči dao i akademsku potporu koja pokriva više od čitave Europe. Toliko intenzivno djelovanje, političke zaklade nikada nisu uspjele ostvariti. Također je nevjerojatno da je CEU iedi-